

սին քաղաքին կրթեալ մասն. այդ գործոյն համար մեծ գիտութիւն և մեծ խելք ևս հարկաւոր չէ. աւսնայն հայկական ականջ կը զանազանէ որ աւելի ընտրելի է խորդաձայն թաթար բառերուն տեղ՝ կով հայերէնը գործածել, ինչպէս շրտըխի տեղ՝ հիւսայ, աշայ մայայի տեղ՝ բոլորովին, ախալ քախալի տեղ՝ աճապարելով հեղպեթի տեղ՝ հարկաւ: Նոյնպէս վերջին ժամանակի ռուս եկամուտ բառերուն տեղ նորա հայկականը գործածել. գրագէտ Նախիջլեանցին չի գրուցել սիւրստոռքիւն, այլ թացութիւն խոնաւութիւն, չի գրուցել ոշիցա, այլ փողոց. ոշ փողջատ, այլ հրապարակ. ոշ քոչոչ, այլ կառավար: Ըստ իմ կարծեաց Նախիջլեանու հին և ընտիր աշխարհաբառին խանգարման մեծապէս պատճառ կրնան լինել, գեղերու ոմանց մէջ գտնուած կովկասցի ուսուցիչք. նախ սոքա տղայոց զարգացումը հարկաւ քանի մի տարի ետեւ կը ձգեն, զի ոչ տղայք վարժապետին զրուցածը կը հասկնան, և ոչ վարժապետը տղայոց լեզուն. երկրորդ հաւանական է որ շատ անգամ տղայոց գեղեցիկ անեցի բացատրութիւնք՝ անիմանալի լինելով վարժապետաց համար, ծաղրածութեան նիւթ կը լինին: Որչափ գովելի բան կը լինէր, եթէ Նախիջլեանցիք շուտով իրենց դպրավանուց և այլ վարժարանաց մէջ գեղերու և քաղաքին ուսումնարանաց համար վարժապետ պատրաստէին. որով մեծապէս՝ փոքր տղայոց իրենց մայրենի գեղեցիկ աշխարհաբար լեզուաւ զարգանալուն պատճառ կը լինէին:

1. « Մանի մանի մի ասել » կովկասցւոյն անիմանալի է. « խելքս ման կու գայ », նոյնպէս անսովոր կովկասցւոց. « Ճրագ անցնուր. » յարէ տեղ. « ապուլ տուեց լեռնէն վար », թողուց, և այլն: